



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Walter Mărăcineanu nr.1-3, et. 2, tel/fax +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 414
din 18. 08. 2009

Dosar nr: 173/2009

Petiția nr: 4.088 din data de 14.04.2009

Petent: V R I , P R S

Obiect: solicitare plată spor de risc și suprasolicitare neuropsihică de 50% pentru asistenții judiciari

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. V R I ,

I.1.2. P R S , loc.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Consiliul Superior al Magistraturii, loc. București, Calea Plevnei, nr. 141 B, sector 6

II. Procedura de citare

Părțile au fost citate la data de 30.06.2009 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Procedura de citare legal îndeplinită.



III. Obiectul sesizării

Petenții, asistenți judiciari la Tribunalul Sălaj, se consideră discriminați deoarece nu primesc sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică, deși fac parte din categoria socio-profesională a asistenților judiciari.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

Petenții se consideră discriminați prin neacordarea și în favoarea asistenților judiciari a sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică, deși restul personalului judiciar din unitățile din justiție, în integralitate și fără excepții, primește acest spor.

Petenții consideră că situația menționată poate fi soluționată la nivel legislativ național, fără a mai fi nevoie ca asistenții judiciari să se adreseze organismelor europene cu această problemă. Petenții solicită inițierea și promovarea în regim de urgență a unui "Proiect de modificare și completare a prevederilor O.U.G. nr. 27/2006, aprobată prin Legea nr. 45/2007 cu modificările ulterioare", prin care să fie abrogate prevederile art. 16-17 din ordonanță, concomitent cu introducerea în ordonanță a unui articol 8 alin. 4 indice 1, cu următorul conținut: "Asistenții judiciari beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor. Indemnizația de încadrare brută lunară a asistenților judiciari se stabilește conform alineatului 1, care se aplică în mod corespunzător, în funcție de vechimea în magistratură a acestora".

Petenții arată că dreptul la sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică este garantat de lege și în favoarea asistenților judiciari, că se creează o stare de flagrantă și inadmisibilă discriminare a asistenților judiciari, că se încalcă numeroase hotărâri judecătorești, că există resursele financiare necesare plății sporului, că împotriva asistenților judiciari se promovează acțiuni de politică salarială vădit discriminatorii și descurajante, ca o presiune pentru părăsirea sistemului judiciar de către aceștia.

Susținerile părții reclamate

Partea reclamată își exprimă punctul de vedere referitor la aspectele semnalate în petiție în sensul că solicită scoaterea sa din cauză deoarece Consiliul Superior al Magistraturii a fost citat în mod eronat, sarcina de a dovedi inexistența unei discriminări nerevenind acestei autorități.

Consiliul Superior al Magistraturii precizează că, în cuprinsul petiției, nu se face nicio referire la acesta sau la vreun act emis de această autoritate. Se mai precizează că adoptarea de acte normative care să reglementeze salarizarea asistenților judiciari nu intră în atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii.

Partea reclamată solicită scoaterea din cauză a Consiliului Superior al Magistraturii.



IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale din cadrul Camerei Deputaților a înaintat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării o sesizare în care petenții semnalau faptul că o anumite categorie de salariați, asistenții judiciari, nu primesc sporul de suprasolicitare neuropsihică, deși celelalte categorii de salariați din sistemul de justiție beneficiază de acest spor.

În drept, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, „(...) prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

În cazul semnalat Consiliului, petenții consideră că sunt discriminați deoarece categoria de salariați din care fac ei parte și anume cea a asistenților judiciari este singura care nu beneficiază de plata sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică, deși celelalte categorii de salariați din sistemul de justiție beneficiază de acest spor.

Articolul 14 al Convenției europene a drepturilor omului privind interzicerea discriminării arată criteriile de discriminare, dar Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

Articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, definește conceptul de discriminare, iar în analiza aspectelor prezentate în petiție Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru ca o faptă să fie în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau



preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Pentru ca o faptă să fie discriminatorie trebuie să existe două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

Colegiul director analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate în restricție, excudere, deosebire sau preferință și care, circumstanțiat la situația petenților, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, pe baza unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constituive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

Petenții solicită inițierea și promovarea în regim de urgență a unui proiect de modificare și completare a prevederilor O.U.G. nr.27/2006, aprobată prin Legea nr. 45/2007, cu modificările ulterioare, prin care să fie abrogate prevederile art.16-17 din această ordonanță și introducerea unui nou articol referitor la asistenții judiciari, în sensul ca aceștia să beneficieze de toate drepturile prevăzute de lege pentru personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

În considerarea obiectului petiției, astfel cum este formulat de petenți, Colegiul director apreciază că acesta nu este de competența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încalcându-se în mod flagrant principiul



separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

În legătură cu solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii de a fi scos din cauză din calitatea de parte reclamată, Colegiul director s-a pronunțat în sensul scoaterii din cauză a acestuia.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2. din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele semnalate în petiție nu sunt de competența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7.10.2008 a Curții Constituționale;
2. scoaterea din cauză a Consiliului Superior al Magistraturii din calitatea de parte reclamată;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;
4. o copie a prezentei hotărâri se va trimite Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale din cadrul Camerei Deputaților.

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit prevederilor art. 20, alin. 10 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, precum și prevederilor Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

VI. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;



Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru



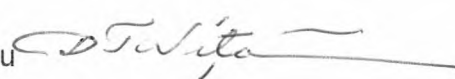
GERGELY DEZIDERIU – Membru



HALLER ISTVÁN – Membru



NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru



TRUINEA ROXANA PAULA – Membru



Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

